

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund for lovforslaget

Ved de seneste ændringer af beskæftigelsesloven er der sket en stigende grad af *decentralisering* af beskæftigelsesindsatsen fra centralt til regionalt/lokalt niveau. Kommunernes og amtskommunernes ansvar og indflydelse er tilsvarende blevet større. Hermed er mulighederne øget for lokalt at tilpasse indsatsen til de grupper, der har det største behov, og til at vælge hvilke foranstaltninger, der skal iværksættes i hvert enkelt område.

Denne decentralisering og kommunalisering har vist sig at være til gavn for den særlige beskæftigelsesindsats.

Regeringen vil med dette lovforslag tage det endelige skridt i denne udvikling, og lægge hele ansvaret for beskæftigelsesindsatsen over for ledige, der tilhører særligt udsatte grupper, herunder unge, ud til kommuner og amtskommuner.

Hidtil er beskæftigelsesindsatsen blevet finansieret ved, at en statslig bevilling er blevet fordelt som tilskud til kommuner og amtskommuner gennem de regionale Arbejdsmarkedsnævn. Til disse tilskud har kommunerne og amtskommunerne så lagt deres egne bevillinger.

Lovforslaget vil forenkle denne bevillingsprocedure. I overensstemmelse med at (amts)kommunerne får ansvaret for hele beskæftigelsesindsatsen, vil et beløb svarende til det statslige tilskud i stedet ydes som generelle tilskud.

Det er således ikke tanken, at lovforslaget skal ændre niveauet for indsatsen. Derimod vil den ændrede finansieringsmodel tydeliggøre, at ansvaret for indsatsens niveau ligger hos kommunerne og amtskommunerne.

Forslaget er et led i bestræbelserne på at afbureaukratisere den statslige administration, og forslaget indebærer derfor også *regelforenklning*. Forslaget ophæver den centrale styring på en række punkter, og overlader detailstyringen til kommuner og amtskommuner.

Der bliver således større spillerum lokalt med hensyn til aldersbetingelser, personkreds, tilskudsperio-

der samt kombination med undervisning og praktik. Herved øges kommunernes og amtskommunernes muligheder for at tage hensyn til den enkelte lediges særlige forudsætninger og indpasse en beskæftigelsesindsats i de øvrige klientrettede foranstaltninger.

Lempelsen af vilkårene for løntilskud vil også gøre det lettere at tage hensyn til de private arbejdsgivers konkrete forhold.

Arbejdsformidlingens kontrol med, at lovens betingelser er opfyldt, bliver herefter overflødiggjort, og Arbejdsformidlingen kan herefter i højere grad koncentrere sin indsats om at *betjene det ordinære arbejdsmarked*.

Lovforslaget støtter sig også på erfaringerne fra flere frikommuneforsøg, hvor man har positive erfaringer med at fravige aldersbetingelser, at fravige kravet om 3 måneders ledighed før en beskæftigelsesforanstaltning og med fleksible tilskudsperioder.

De kommunale organisationer har givet udtryk for støtte til et forslag efter disse retningslinier.

Udlægningen af beskæftigelsesindsatsen til kommunerne og amtskommunerne foreslås at træde i kraft den 1. januar 1991. Kommuner, amtskommuner, Arbejdsformidling og Arbejdsmarkedsnævn får herved god tid til at forberede nyordningen.

Endvidere videreføres pligtbeløbet i 1991 og 1992 med samme beløb.

2. Ændringer i forhold til gældende lov

De væsentligste ændringer i forhold til den gældende lov (jf. bekendtgørelse nr. 79 af 15. februar 1988 af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. som ændret ved lov nr. 839 af 21. december 1988) er følgende:

- 1) Den statslige bevilling, som hidtil er blevet fordelt (af arbejdsministeren) til de 14 arbejdsmarkedsnævn, der så har foretaget den videre fordeling regionalt til amtskommune, kommuner og nævnet selv, afløses af et generelt tilskud, der fordeles direkte ud til kommuner og amtskommuner og uden andre forhåndsbetingelser for midlernes anvendelse end dem, der følger af selve lovens (stærkt forenklede) regler.